

Bucuresti

I

Det är inte då, nyss eller kanske
det är precis och nyss och kanske,
Det är jag som sitter i Bucuresti
och molnen flyter som tröga näckrosor
över den ljusblå trådbussen
som tar mig åt ett nytt håll –

II

Glädjen att vara
är nästan lika stor
som att inte,
den tar oss i handen,
leder oss in i ljusets katakomber

III

Skuggan som faller
är inte alltid odelad
Vad som finns där inne
i kroppen består inte bara
av aska och diamanter,

– men av just det: ljus!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bengt Berg med Poeter.se id #43626 innehar upphovsrätten